

Panium – tallet sytten

Sagen og synet: Daniels to profetiske linjer og Åbenbaringens åbning

Jeff Pippenger

2026-02-22

Den 18. juli 2020 indtraf den første skuffelse i bevægelsen af de hundrede og fireogfyrre tusind. Den fandt sted inden for den „skjulte historie“ i Daniel elleve, vers fyrrer. Skuffelsen indtraf et godt stykke inde i denne „skjulte historie“—en historie, som begyndte med Sovjetunionens sammenbrud i 1989. Vers enogfyrre repræsenterer søndagsloven i De Forenede Stater, som også er fremstillet i vers seksten i samme kapitel. „Åbningen“ af de sandheder, som udgør den „skjulte historie“ i vers fyrrer i 2023, fremstilles af Daniel i kapitel tolv. Kapitel ti til tolv er det samme syn, og synet begynder med at identificere, at Daniel repræsenterer de „vise“, som forstår både profetiens indre og ydre budskaber, hvilket dér er fremstillet som „sagen“ og „synet“.

I Perserkongen Kyros' tredje regeringsår blev et ord åbenbaret for Daniel, som blev kaldt Beltshassar; og ordet var sandt, men den fastsatte tid var lang; og han forstod ordet og havde indsigt i synet. Daniel 10,1.

To Syner

„Sagen“ og „synet“ repræsenterer profetiens indre og ydre syner, og Daniel repræsenterer et folk, som forstår begge, for både „sagen“ og „synet“ blev „åbenbaret“ for Daniel i kapitel ti. I kapitlet blev Kristi syn i helligdommen på den toogtyvende dag „åbenbaret“ for Daniel. Det hebraiske ord, der er oversat som „sag“, er oversat som „anliggende“ i kapitel ni, og det fremstilles også dér i forbindelse med „synet“.

Ved begyndelsen af dine bønner udgik ordet, og jeg er kommet for at kundgøre dig det; for du er højt elsket. Forstå derfor ordet, og giv agt på synet. Daniel 9,23.

Ordet „ting“ i kapitel ti er det samme ord, som i vers treogtyve i kapitel ni er oversat med „sag“. I Daniels sidste syn i kapitel ti til tolv er „tingen“ i kapitel elleve eller „sagen“ i kapitel ti begge forbundet med „synet“. „Synet“ er det hebraiske ord „mareh“ og betyder „fremtræden“. Daniel identificerer to „syner“ i sin bog, skønt et af disse to „syner“ gengives først i femininum og derpå igen i maskulinum. I vers et i kapitel ti fremstiller Daniel dem, som forstår „synet“ af fremtræden, og også „sagen“ eller „tingen“. I kapitel otte identificerer Daniel to „syner“, som er knyttet til hinanden. På engelsk forekommer ordet vision otte gange i kapitlet, og det ene af de hebraiske ord, der oversættes med „syn“, er „mareh“, og det andet er „chazon“. Mareh betyder „fremtræden“, og chazon betyder „en drøm, en åbenbaring eller et gudsord“. Sammenhængen i kapitel otte fastslår, at når ordet „mareh“ oversættes med „syn“, repræsenterer det „Kristi fremtræden“.

Som et eksempel er det „mareh“, eller „åbenbarelsessynet“, i Daniel 8,14, hvilket betyder, at Kristus den 22. oktober 1844 pludselig ville åbenbare sig i templet til opfyldelse af Pagtsenglen i Malakias 3, som søster White sagde blev opfyldt den 22. oktober 1844. Når søster White

identificerer englen i Åbenbaringen 10, som steg ned og satte den ene fod på landet og den anden på havet, som „ingen ringere end Jesus Kristus“, identificerede hun et vejmærke i profetien, hvor Kristus åbenbarer sig. Det er en af Hans mange åbenbarelsen. Han åbenbarede sig ved Moses' opstandelse ifølge Judasbrevet. Der åbenbarede Han sig som ærkeenglen Mikael, men ikke desto mindre var det en profetisk åbenbarelse. Mareh-synet i kapitel otte oversættes også som „åbenbarelse“, i overensstemmelse med dets betydning.

Og det skete, da jeg, jeg Daniel, havde set synet og søgte at forstå det, at se, da stod der foran mig én, som af udseende lignede en mand. Daniel 8:15.

Sammenhængen her identificerer, at det var englen Gabriel, som havde »en mands skikkelse«, og ordet »skikkelse« er mareh-synets fremtræden af Kristus; for ligesom Kristus fremstilles ved ærkeenglen Mikael og ved den vældige engel i Åbenbaringen 10, således er Kristus profetisk udskiftelig med engles og endog menneskers symbolik. Hvad enten det er Gabriel i verset eller Kristus i Åbenbaringen 10 eller som ærkeenglen Mikael, repræsenterer de hver især et budskab, og af denne grund sammenligner Søster White englene i Åbenbaringen både med det budskab, de repræsenterer, og med de mennesker, som forkynder det budskab, som englene repræsenterer. Denne sandhed er så vigtig, at inden for de første tre vers i Åbenbaringen kapitel et, de tre vers som kundgør afsegningen af Jesu Kristi Åbenbaring, lige før nådetiden lukkes, for »tiden er nær«, identificeres Guds kommunikationsproces til mennesket specifikt som et budskab fra Faderen, som blev givet til Sønnen, som derpå giver budskabet til en engel, som dernæst bringer det til et menneske, som igen sender det til menighederne. Hvert trin i kommunikationsprocessen er helligt og helligt, og denne helliggjorte hellighed er repræsenteret ved de profetiske vejmærker, hvor Kristus viser sig som sig selv eller gennem en engel, et menneske eller et budskab. Når Han direkte forbinder sig selv med et vejmærke, er det »mareh«, »skikkelses-synet«.

Jesu Kristi åbenbaring, som Gud gav ham for at vise sine tjenere det, som snart skal ske; og han sendte den og kundgjorde den ved sin engel for sin tjener Johannes, som vidnede om Guds ord og om Jesu Kristi vidnesbyrd, om alt det, han så. Salig er den, som læser, og de, som hører denne profetis ord og holder fast ved det, som deri er skrevet; thi tiden er nær. ... Og han siger til mig: Besegl ikke denne boks profetiske ord; thi tiden er nær. Den, som gør uret, lad ham stadig gøre uret; og den, som er uren, lad ham stadig være uren; og den, som er retfærdig, lad ham stadig øve retfærdighed; og den, som er hellig, lad ham stadig være hellig. Åbenbaringen 1:1–3; 22:10, 11.

I kapitel otte er “chazon” det andet hebraiske ord, som oversættes med “syn”. I forhold til “fremtrædelsen” identificerer “marah”-synet et vejmærke, og “chazon”-synet identificerer en profetisk periode. Der er en guddommelig symmetri med de to ord, der i kapitel otte oversættes med “syn”, i den forstand at det hebraiske ord “march” også anvendes af Daniel i dets feminine form “marah”. Med chazon fremstiller Daniel det på to måder, men ikke gennem en kontrast mellem hankøn og hunkøn, men med to ord, der angiver den samme betydning, men derved udvider de sig eksponentielt.

Chazon betyder synet, eller oraklet, eller profetien, og det ord, som på engelsk oversættes enten som “matter” eller “thing”, er det hebraiske ord “dabar”, som betyder “ordet”. Når det forstås, at

“chazon”, syn, også hos Daniel gengives ved ordet “dabar”, repræsenterer de tilsammen de profetiske budskaber i Guds Ord. Daniel kontrasterer altid “dabar” eller “chazon” med “mareh”. Når “de profetiske budskaber i Guds Ord”, som repræsenteret ved “dabar” og “chazon”, betragtes på det profetiske plan og sammenføres med “marah”-synet af Kristi fremtræden, har man da de hellige mærkepæle i Guds Ords profetiske historie. Tilføjer man så “marah”, den feminine form af ordet “mareh”, til rækken af betydninger af syn hos Daniel, har man spejlsynet af retfærdiggørelse ved tro.

I Daniels sidste syn, fremstillet i de sidste tre kapitler af hans bog, repræsenterer Daniel et folk i de sidste dage, som forstår de „profetiske syner“ i „Guds Ord“ og helligheden af de hellige vejmærker, der udgør de hundrede og fireogfyrre tusinds reformatoriske bevægelse; for de er dem, som følger Lammet, hvorhen Han går, i Hans hellige profetiske Ord. Idet de følger Lammet, leder Han dem til spejlsynet i Daniel 10:7, hvor de enten flygter for at skjule sig under vildfarelse, hvor de begraves for evigheden, eller de ydmyges i støvet, retfærdiggøres og bemyndiges til at give de sidste dages profetiske budskab.

Gabriel befaler Daniel at „forstå“ både „ordet“ og „synet“. Det hebraiske ord, der oversættes med „forstå“, betyder „at foretage en mental sondring“. Daniel, som repræsenterer dig og mig, kære læser, fik befaling om at forstå forskellen og sondringen mellem „ordet“ og „synet“. Chazon-synet repræsenterer den ydre linje i den profetiske historie, og mareh-synet repræsenterer Kristi fremtræden. „Ordet“ og „tingen“ er det hebraiske ord „dabar“, som betyder ordet. Jesus er „dabar“, for Han er Ordet. „Tingen“ og „ordet“, idet begge er „dabar“, fremstilles i forbindelse med synet af fremtrædelsen.

Dabaren, som er sagen og tingen, er også chazon-synet i kapitel otte, og det repræsenterer synet af den profetiske historie. Hver af disse fremstillinger (chazon, dabar, sag og ting) identificerer den ydre linje i profetien, og mareh, samt dets feminine udtryk marah, repræsenterer den indre linje i profetien. Guds folk i endetiden, repræsenteret i vers et i Daniel ti, forstår både den indre og den ydre linje i den profetiske historie. I Johannes’ Åbenbaring repræsenteres den indre linje ved syv menigheder, og den ydre linje repræsenteres ved syv segl.

Da Daniel så synet af Kristus efter en enogtyve dages faste, så han den feminine udtryksform af mareh-synet. Mareh er „fremtrædelsen“, og da Daniel så Kristus, så han „marah“-synet, og skønt mareh betyder fremtrædelse, betyder hunkønsformen af det samme ord „et spejl“. Søster White oplyser os om, at det syn, Daniel så, var det syn, som Johannes så, og Johannes så synet, da Kristus var i den himmelske hellighed.

„På tiden for Gabriels besøg var profeten Daniel ude af stand til at modtage yderligere undervisning; men nogle få år senere, da han ønskede at få mere at vide om emner, som endnu ikke fuldt ud var blevet forklaret, satte han sig igen for at søge lys og visdom fra Gud. ‘I de dage sørgede jeg, Daniel, i tre fulde uger. Jeg spiste intet lækkert brød, og hverken kød eller vin kom i min mund, og jeg salvede mig slet ikke ... Da løftede jeg mine øjne og så, og se, der var en mand, klædt i linned, og hans lænder var omgjordet med fint guld fra Ufaz. Også hans legeme var som krysolit, og hans ansigt var som lynets udseende, og hans øjne som ildsluer, og hans arme og hans fødder som skinnende kobber i farve, og lyden af hans ord var som lyden af

en mangfoldighed.”“

Ingen ringere end Guds Søn viste sig for Daniel. Denne beskrivelse ligner den, som Johannes gav, da Kristus blev åbenbaret for ham på øen Patmos. Vor Herre kommer nu sammen med en anden himmelsk budbærer for at undervise Daniel om det, som skulle finde sted i de sidste dage. Denne kundskab blev givet til Daniel og ved inspiration nedskrevet for os, til hvem verdens ender er kommet.

„De store sandheder, som verdens Forløser har åbenbaret, er for dem, der søger sandheden som efter skjulte skatte. Daniel var en gammel mand. Hans liv var gået hen midt i en hedensk hoffes tillokkelser, hans sind tyngtet af et stort riges anliggender; dog vender han sig bort fra alt dette for at ydmyge sin sjæl for Gud og søge kundskab om den Højestes hensigter. Og som svar på hans bønner blev lys fra de himmelske sale meddelt til dem, som skulle leve i de sidste dage. Hvor alvorligt bør vi da ikke søge Gud, for at han må åbne vor forstand til at fatte de sandheder, der bringes os fra Himmelen.“ Review and Herald, 8. februar 1881.

De 144.000

Daniel forstår „sagen“ og „synet“, og han identificeres som Daniel og også som Belteshazzar. Navneforandringen i profetien repræsenterer et pagtsforhold, så Daniel repræsenterer det endelige pagtfolk, som er de hundrede fireogfyrre tusind, der prøves ved synet af Kristus i templet. Denne prøve forårsager en adskillelse mellem to klasser af tilbedere.

Og jeg, Daniel, alene så synet; for de mænd, som var med mig, så ikke synet; men en stor rædsel faldt over dem, så de flygtede bort og skjulte sig. Daniel 10:7.

Daniel identificerer direkte den anden og tempelprøve, som er forbundet med Guds folk i de sidste dage; en prøve, der bygger på at se Kristus i den himmelske helligdom. Synet i vers syv er hunkønsformen af mareh-synet, fremstillet som marah-synet. Hvis du reagerer på tempelsynet af Kristus, således som det er fremstillet ved Daniels reaktion, vil den profetiske „ting“ og det profetiske „syn“ blive „åbenbaret“ for dig.

Hvis du forholder dig til netop det samme syn på Kristi tempel ved at flygte for at skjule dig, går du ind i evigt mørke. Tempelprøven, som er den anden prøve i de tre trin i det evige evangelium, forudgås af den første og grundlæggende prøve. Prøvespørgsmålet om grundvoldene er fremstillet i vers fjorten i Daniel elleve, hvor Rom er fremstillet som „røverne af dit folk“, der stadfæster „synet“.

Tiden er nær

Tre og en halv dag efter skuffelsen den 18. juli 2020 begyndte Jesu Kristi åbenbaring at blive forseglet op på ny den 31. december 2023, for »tiden var nær«.

Salig er den, som læser, og de, som hører denne profetis ord og bevarer det, som deri er skrevet; thi tiden er nær. ... Og han siger til mig: Besegl ikke denne bogs profetiske ord; thi tiden er nær. Åbenbaringen 1,3; 22,10.

Den „tid“, som identificerer afdækningen af Jesu Kristi Åbenbaring, omtales ved begyndelsen af Johannes' Åbenbaring, og ved bogens afslutning følger den identiske erklæring til alfa-udsagnet et omega-udsagn.

Jesu Kristi åbenbaring bliver forseglet op lige før nådetidens afslutning. På den toogtyvende dag, efter en faste på enogtyve dage, blev „tingen“, som også er „sagen“, som også er dabar eller Ordet, som også er chazon-synet om den ydre profetiske historie, åbenbaret for Daniel, idet han erfarede spejlsynet, marah-synet af den himmelske ypperstepræst i Det Allerhelligste.

Daniel repræsenterer dem, der har erfaringen fra spejlvisionsoplevelsen, og som også forstår Kristi profetiske fremtrædelser såvel som den ydre historie, der fremstilles ved chazon-synet.

Marah-synet repræsenterer Kristus som et profetisk vejmærke, og femininformen af det samme ord repræsenterer den erfaring, der frembringes ved at skue Guds herlighed, sådan som den fremstilles ved Daniel, Johannes, Esajas, søster White og andre profeter.

På dette niveau repræsenterer den ydre chazon-syn den grundlæggende prøve, og mareh-synet af Kristi tilsynekomster i den profetiske begivenhedsrækkefølge er tempelprøven. Er Kristus trådt frem i Det Allerhelligste inden for dit eget Allerhelligste? Det er dér, guddommeligheden forenes med menneskeligheden. Dette er den prøve, som må bestås, før nådetiden ophører ved lakmusprøven. Lakmusprøven, som åbenbarer karakteren, er marah-spejlsynet.

Den 31. december 2023 begyndte den ydre prøve af grundvolden over vers fjortens „dit folks røvere“, og da den nuværende pave blev indsat den 8. maj 2025, blev vers fjortens „syn“ stadfæstet. Den grundlæggende prøve gik over til tempelprøven. Siden den 9. maj 2025 har tempelprøven været i gang. De to vidners opstandelse den 31. december 2023 blev fremstillet i vers elleve i Åbenbaringen elleve, og den opstandelse, som begyndte på den dato, fandt sted inden for perioden for Ukraine-krigen, som begyndte i 2014 og eskalerede i 2022. De ydre og indre profetiske linjer forenedes i den historie. Den 31. december 2023 var arbejdet med at lægge en grundvold i gang, et arbejde forudbilledliggjort ved historien fra 1798 til 1840, og også ved 1840 til 1844, og også ved 19. april 1844 til 22. oktober 1844.

Daniel 11, vers 11, indtrådte i historien som profetiens ydre linje og blev forbundet med netop den historie, som er den indre linje i Åbenbaringen 11. I 2014 begyndte den ukrainske krig, som er forudbilledliggjort ved slaget ved Raphia i 217 f.Kr. I 2015 stod den fjerde og langt rigere konge i vers to i Daniel 11 frem og bekendtgjorde sin hensigt om at stille op til præsidentembedet. Denne bekendtgørelse vakte vrede hos de dragetænkende globalister, fremstillet som Grækenlands rige.

Åbenbaringen elleve, vers elleve, identificerede den 31. december 2023 som det tidspunkt, hvor de to vidner blev oprejst. Perioden fra den 18. juli 2020 indtil den 31. december 2023 blev da forstået som en profetisk »ørken«. Ved afslutningen af »ørkenperioden« begyndte en røst at råbe i juli 2023, og derefter, nøjagtigt et tusind to hundrede og tres dage efter den fejlslagne forudsigelse i Nashville den 18. juli 2020, begyndte Løven af Judas stamme at åbne sit profetiske Ord. Åbningen af Guds profetiske Ord frembringer altid en prøvelsesproces i tre trin, således som den er fremsat i Daniel tolv.

Mange skal blive rensset og gjort hvide og prøvet; men de ugudelige skal handle ugudeligt, og ingen af de ugudelige skal forstå; men de vise skal forstå. Daniel 12,10.

I Åbenbaringen nitten gør bruden sig rede, og derefter gives hun en hvid klædning. Disse hvide klæder repræsenterer, at bruden er rede, og det finder sted i Åbenbaringen nitten, når himlens vinduer åbnes. Før bruden gøres hvid ved Kristi retfærdigheds klædning, bliver hun først rensset.

Den 31. december 2023 begyndte prøvelsen af grundvoldene at rense dem, som ville være rene. Denne renselse fuldbyrdes ved en forøgelse af kundskab, for Løven af Judas stamme begyndte da at bryde forseglingen på den sidste åbenbaring af sig selv. Denne åbenbaring omfatter, at han er den eneste grundvold, som kan lægges. At forkaste den grundlæggende sandhed, der fastslår, at Rom er „dit folks røvere“, er at forkaste den eneste grundvold, som kan lægges.

Den 31. december 2023 begyndte en prøvelsesproces, som straks frembragte en adskillelse mellem to klasser. Løven af Judas stamme har nu åbenbaret, at den historiske opfyldelse af vers fjorten var den 8. maj 2025, og derved stadfæstede Han Millers identifikation af Rom som det symbol, der fastlægger profetiens ydre syn. Da Trump vendte tilbage i 2024, opfyldte han vers tretten i Daniel elleve; dernæst markerer vi i det næste vers året 2025 med valget af pave Leo. Både Trump og hans antikristelige modstykke blev indsat i 2025.

De datoer, vi identificerer i denne bevægelse, er i det væsentlige helliggjort bagklogskab. Vi identificerer endens tid som 1989, dernæst blev budskabet formaliseret i 1996. Ved 11. september blev det formaliserede budskab bemyndiget. Ved præsentationen af Habakkuks tavler i 2012 og med afslutning i januar 2013 blev grundvoldene lagt.

Den 18. juli 2020 indtraf den første skuffelse, derpå begyndte en røst i juli 2023 at råbe i ørkenen, og den 31. december 2023 begyndte åbningen af Jesu Kristi Åbenbaring, og den første ydre grundlæggende prøve begyndte.

Den 8. maj 2025 begyndte den anden indre tempelprøve. Den tredje lakmusprøve ligger lige forude. Der vil det blive åbenbaret, om sjælen har budskabets olie, repræsenteret ved den første og ydre prøve, og den ledsagende olie fra den anden indre prøve. Prøvelsen repræsenterer det ydre, efterfulgt af det indre, efterfulgt af erfaring.

Den indre profetiske linje består af de foregående mærkepæle, som jeg netop har anført. Hver af disse mærkepæle stemmer overens med identiske mærkepæle i milleritternes historie. 1798 som endetidens begyndelse svarer til 1989, også endetidens begyndelse. Der løste Løven af Judas stamme sit Ord op, for Han er Ordet. Da adventismen opfyldte den ulydige profets rolle ved Jeroboams grundlæggende frafald ved at vende tilbage for at spise sammen med den løgnagtige profet i Betel, vendte de tilbage til den faldne protestantismes argumenter, som blev anvendt imod William Millers identifikation af de syv tider. Af denne grund forstår de ikke fuldt ud, om overhovedet, hvorfor 1863 er den sidste mærkepæl for alfabevægelsen under den første og den anden engels budskab.

Af denne grund betyder det intet for dem, at det er 126 år, et symbol på 1.260, et symbol på en „ørken“, der spænder over historien fra 1863 indtil endens tid i 1989. Ved afslutningen af fyrre år

førte Josva bevægelsen ind i det forjættede land. I 1989 begyndte Herren værket med at føre Sin omega-bevægelse ud af „ørkenen“ fra 1863 til 1989, på samme måde som Han havde ført alfa-bevægelsen ud af „ørkenen“ fra 538 til 1798.

I 1989 blev synet om floden Hiddekel, som repræsenterer de sidste tre kapitler i Daniels Bog, åbenbaret, ligesom synet om floden Ulai, som repræsenterer Daniels Bog kapitel 7, 8 og 9, blev åbenbaret i 1798. To hundrede og tyve år efter udgivelsen af King James Bibelen offentliggjorde William Miller for første gang sit budskab på grundlag af synet om Ulai og formaliserede således sit budskab i 1831; på samme måde blev budskabet om Hiddekel for første gang offentliggjort i 1996, to hundrede og tyve år efter 1776, fødestedet for De Forenede Staters herlige land.

Millers formalisering af budskabet to hundrede og tyve år efter King James-versionen identificerer William Miller som den allerførste hellige budbringer, der anvendte Bibelens profetier, både Det Gamle og Det Nye Testamente, til at frembringe en vækkelse og en reformation. Bibelen er guddommelig, og den forbandt sig med det menneskelige to hundrede og tyve år senere for at frembringe budskabet om Ulai.

Jesus er Alfa og Omega, og Han er Guds Ord, så udgivelsen af King James Version af Bibelen i 1611 placerer Jesus både ved 1611 og også ved 1831. Kristus fremtræder ved endens tid som Løven af Judas stamme, og når budskabet formaliseres, er Han Alfa og Omega og Ordet. Forholdet mellem Miller og begyndelsen erkendes deri, at både begyndelsen og afslutningen lægger vægt på udgivelsen af budskabet. 1776 til 1996 bærer de samme karaktertræk, om end forskellige.

Hiddekels budskab er budskabet om søndagsloven i De Forenede Stater, sådan som det fremstilles i vers enogfyrre i Daniel elleve. 1776 og offentliggørelsen af Uafhængighedserklæringen repræsenterer udgangspunktet for den tohundredeogtyveårige periode, som endte med udgivelsen af Time of the End, forsynsmæssigt, ikke med vilje, betitlet således. I det samme år, 1996, blev et tjenestearbejdes selskab med navnet Future for America givet til os. Budskabet om det herlige land, det vil sige De Forenede Stater, blev formaliseret med en direkte forbindelse mellem profetiens begyndelse og afslutning. Enhver større waymark i Milleritternes historie er blevet gentaget under det ledende mønster i lignelsen om de ti jomfruer. Begge tohundredeogtyveårige perioder har en begyndelse og en afslutning, som er markeret ved en publikation.

Millers budskab og metodologi blev bekræftet og bemyndiget ved Islams opfyldelse af det andet ve. Det, Herren benyttede til at bemyndige budskabet, var Millers dag-for-et-år-princip og det princip, som bemyndigede budskabet og metodologien ved 9/11, da nedstigningen af englen i Åbenbaringen atten gentog den nedstigning, som Han havde foretaget den 11. august 1840, sådan som den er fremstillet i Åbenbaringens kapitel ti. Disse to engle repræsenterer et profetisk fremtrædende af Kristus som en engel. Det princip, som er lige så grundlæggende for 9/11-bevægelsen, som dag-for-et-år-princippet var for bevægelsen den 11. august 1840, er, at Milleritternes historie gentages i de hundrede og fireogfyrre tusindes historie.

Da en opfyldelse af en islamsk profeti om det tredje ve ankom i omegaens og den tredje engels historie, som var i overensstemmelse med opfyldelsen af en islamsk profeti om det første og det andet ve, der ankom i alfaens, den første og den anden engels historie, blev princippet om, at den

milleritiske historie gentages i de hundrede og fire og fyrre tusindes historie, bekræftet lige så sikkert, som Millers dag-for-et-år-princip blev bekræftet i forbindelse med det første og det andet ve i Åbenbaringen ni. Nogle, som måske kender til tidsprofetien om tre hundrede enoghalvfems år og femten dage, der fremsættes i Åbenbaringen 9:15, kan overse min foregående pointe. Lad mig forklare.

Det første og andet ve er på linje med historien om den første og anden engel, og historien om det tredje ve er på linje med historien om den tredje engel. Pointen her er, at udgangspunktet for de tre hundrede enoghalvfems år og femten dage, som fremstilles i historien om det andet ve, findes i historien om det første ve. Der findes en profeti på hundrede og halvtreds år i historien om det første ve i Åbenbaringen 9, og den dag, denne profetiske periode ender, begynder profetien om tre hundrede enoghalvfems år og femten dage. De to profetier forbinder direkte det første og andet ve, så når en profeti om islam blev forudsagt på grundlag af dag-for-et-år-princippet, var den profeti en profeti om islams første og andet ve, hvilket var det budskab, som bekræftede Millers metode og budskab i historien om den første og anden engel.

Da denne historie afsluttedes den 22. oktober 1844, begyndte den syvende basun at lyde, og den syvende basun er både det tredje ve og gudsfrygtens hemmelighed, som er Kristus i jer, herlighedens håb. Denne basun er et ydre advarselsbudskab og et indre advarselsbudskab. Af denne grund er de 2.520 års profeti forbundet med det syvende års hvile for landet, hvilket indbefatter jubelåret. Den 22. oktober 1844 begyndte den syvende basun at lyde som opfyldelse af profetierne om de 2.520 år og de 2.300 år.

Men i den syvende engels røsts dage, når han begynder at basune, skal Guds hemmelighed være fuldendt, således som han har forkyndt for sine tjenere profeterne. Åbenbaringen 10:7.

22. oktober 1844 var Forsoningsdagen, og jubelårsbasunen skulle lyde på forsoningsdagen. Siden den tid lever vi i den tredje engels historie, og også i det tredje ve, som er den syvende basun. Den 11. august 1840 steg den mægtige engel i Åbenbaringen 10 ned for at oplyse jorden med sin herlighed, ligesom engelen i Åbenbaringen 18 gjorde ved 9/11.

I 2012 og ind i januar 2013 blev serien med titlen Habakkuks tavler frembragt og samordnet med udgivelsen af pionerdiagrammet fra 1843 i maj 1842. Bevægelsens grundvold blev da lagt, hvad enten det var alfa-bevægelsen for den første og anden engel, eller den tredje engels bevægelse; Habakkuks to tavler blev vævet ind i historien og budskabet. Den fejlslagne forudsigelse af 18. juli 2020 svarede til 19. april 1844, og nøletiden i lignelsen var begyndt.

En ørken på 1.260 dage ophørte ved åbningen af seglet den 31. december 2023. Det er godt at erindre, at Kristus to gange rensede sit tempel for dets helligbrødeagtige vanhelligelse, som søster White betegner det. Han gjorde det ved begyndelsen og ved afslutningen af sin tjeneste og gjorde derved de to renselser til en alfa- og en omega-renselse.

Søster White sammenkæder tydeligt den første tempelrenselse med 9/11 og den første røst, som hun identificerer som de første tre vers i Åbenbaringen atten. Hun identificerer dernæst den »anden røst« i vers fire som den anden tempelrenselse og også som søndagsloven. Den 19. april 1844 var

den første tempelrenselse for milleritterne, og den 22. oktober 1844 var den anden. I de seksogfyrre år fra 1798 til 1844 blev milleritternes tempel opført, og et fraktal af milleritternes tempelopførelse findes i historien om de to skuffelser, som begge repræsenterer tempelrenselse. Denne historie handler om templet.

Fra den 18. juli 2020 til den 31. december 2023 sov jomfruerne i tøvetiden. Når de vågner, vågner de til deres ansvar for at lægge grundvolden og rejse templet. Siden den tid har Kristus, som Løven af Judas stamme, været i færd med at bryde seglene for profetisk lys, og profetisk lys, som får sine segl brudt, frembringer altid en tretrins prøveproces, som ender ved lakmusprøven, hvor karakter bliver åbenbaret, men aldrig udviklet. Ved lakmusprøven vil de trofaste jomfruer modtage en udgydelse af Helligånden, som overgår enhver manifestation af Guds kraft iblandt Guds folk, der nogen sinde er optegnet. Der vil ske en forøgelse af lys, som aldrig er blevet bevidnet. Når dette er sagt, vil jeg fremlægge endnu en historisk linje, som stadfæster parallellen mellem den milleritiske historie og de et hundrede og fireogfyrre tusindes.

Men du, Daniel, luk ordene inde og besegl bogen indtil endens tid; mange skal fare hid og did, og kundskaben skal blive stor. Og han sagde: Gå bort, Daniel; thi ordene skal holdes lukkede og beseglede indtil endens tid. Mange skal renses og gøres hvide og prøves; men de ugudelige skal handle ugudeligt, og ingen af de ugudelige skal forstå; men de vise skal forstå. Daniel 12,4.9.10.

Vi vil fortsætte med disse ting i den næste artikel.

Singularitet

Elon Musk hævdede den 21. februar 2026, at »vi nu befinder os i 'singulariteten'«.

Teknologisk singularitet

Den teknologiske singularitet (ofte blot kaldet »singulariteten«) er et hypotetisk fremtidigt tidspunkt, hvor den teknologiske udvikling — primært drevet af kunstig intelligens — bliver så hurtig og så magtfuld, at den accelererer hinsides menneskelig kontrol og forståelse, hvilket fører til uforudsigelige og dybtgående forandringer i den menneskelige civilisation. Kerneideen er en intelligensekspllosion: Når vi først skaber et KI-system, der er klogere end de klogeste mennesker (ofte kaldet Kunstig Superintelligens eller ASI), kan dette system omdesigne og forbedre sig selv hurtigere, end noget menneskeligt team nogensinde ville kunne. Dette skaber en rekursiv selvforbedringssløjfe, hvor kapaciteten fordobles igen og igen inden for ekstremt korte tidsrum (dage -> timer -> minutter), hvilket gør videre udviklinger eksplosive og umulige for »mennesker før singulariteten« meningsfuldt at forudsige eller styre. Udtrykket »singularitet« er lånt fra fysik og matematik, hvor singulariteten i »et sort hul« er det punkt, hvor tyngdekraften bliver uendelig, og vore nuværende fysiske love bryder sammen — vi kan ikke se eller forudsige, hvad der sker hinsides begivenhedshorisonten.

På samme måde betragtes den teknologiske singularitet som en „begivenhedshorisont“ i historien: vi kan forudsige tendenser frem til dette punkt, men hinsides det bliver fremtiden uigennemskuelig

for menneskelige sind, der ikke er forstærket.

Kort Historie og Hovedtænkere

1950'erne—Tidlige kimen viser sig i arbejdet hos matematikeren John von Neumann (som talte om accelererende teknologisk forandring) og matematikeren/kryptologen I.J. Good (som i 1965 beskrev en „intelligenseksplosion“, når først maskiner konstruerer bedre maskiner).

1993—Computervidenskabsmanden og science fiction-forfatteren Vernor Vinge populariserer det moderne begreb i sit essay, *The Coming Technological Singularity*. Han forudsagde, at vi på et tidspunkt mellem 2005–2030 ville skabe overmenneskelig intelligens, hvorefter »menneskets tidsalder« ville ende (i den forstand at mennesker uden hjælp ikke længere ville være den dominerende intelligens).

2005—Opfinder/futurist Ray Kurzweil bringer ideen ind i den brede offentligheds bevidsthed med sin bog, *The Singularity Is Near*. Han hævder, at singulariteten indtræffer omkring 2045, drevet af eksponentiel vækst i computerkraft (i overensstemmelse med hans lov om accelererende afkast), nanoteknologi, bioteknologi og hjerne-computer-grænseflader. Han har konsekvent fastholdt denne tidslinje og har for nylig på ny bekræftet AGI i 2029 og singulariteten omkring 2045.

Forudsigelser om tidslinjen (pr. begyndelsen af 2026)

Forudsigelserne er blevet mærkbart komprimeret i løbet af de sidste få år på grund af de ekstremt hurtige fremskridt inden for store sprogmodeller, ræsonneringssystemer og skaleringslove: De mest aggressive / nært forestående vurderinger (2026–2027): Nogle fremtrædende AI-ledere (f.eks. Dario Amodei fra Anthropic, Elon Musk) har offentligt erklæret, at superintelligens eller noget, der funktionelt svarer til den udløsende faktor for singulariteten, kunne indtræffe så tidligt som i 2026 eller inden for 1–3 år.

Medianen i ekspertundersøgelser ligger stadig samlet omkring 2040–2050 for fuld superintelligens/singularitet.

To lejre af mulige udfald

Utopisk / optimistisk -> radikal overflod, afskaffelse af sygdom og fattigdom, reel udødelighed via uploadning af sindet eller nanomedicin, menneskeheden smelter sammen med AI (transhumanisme), løsning af tidligere uløselige videnskabelige problemer på få minutter.

Dystopisk / pessimistisk -> tab af menneskelig handlekraft/kontrol, fejlretning (AI forfølger mål, der er ortogonale i forhold til eller fjendtlige mod menneskelige værdier), økonomisk og socialt sammenbrud eller endog eksistentielle risici for menneskeheden.

Singulariteten er ikke blot »meget avanceret AI«; den er det øjeblik, hvor den teknologiske evolution undslipper de biologiske/menneskelige hastighedsbegrænsninger og bliver en autonom, løbsk proces. Om det sker i 2026, 2030, 2045 eller aldrig, forbliver det et af de mest skelsættende åbne spørgsmål i menneskehedens historie netop nu.

Endens tid – 1989

Den netværksforbundne verden begynder

Overgangen fra isoleret databehandling til forbundet databehandling. Tim Berners-Lee fremsætter forslaget om World Wide Web på CERN (1989). Den kommercielle forskning i neurale netværk udvides (militær + akademisk anvendelse), Intel 80486 lanceres—den personlige computerkraft tager et spring, ARPANET overgår i retning af det, der bliver det moderne internet. Forud for dette var databehandling kraftfuld, men for størstedelens vedkommende adskilt i lukkede systemer. Efter 1989 bliver databehandling netværksorienteret. Neurale netværk var i 1989 på et tidligt stadium, hardwaremæssigt begrænsede og for størstedelens vedkommende regeludvidede mønstergenkendelsessystemer—men militæret og forskningslaboratorierne afprøvede allerede lærende systemer til målangivelse, styring og signalklassifikation. Dette var det grundlæggende lag for alt det, der senere kom.

Budskabet formaliseret – 1996

Internettets kommercielle eksplosion

Webben bliver offentlig, kommerciel og global. Netscape og browserkrigene, Amazon og eBay beviser, at onlinehandel fungerer. Google grundlægges (som BackRub på Stanford, 1996), og udbredelsen af Windows 95 fremskynder forbrugernes brug af computere. 1996 er året, hvor internettet ophører med at være akademisk og bliver økonomisk. Infrastrukturen fra 1989 når nu en skala rettet mod forbrugerne. Dot-com-æraen handler ikke om websites — den handler om digitalisering af forretning. Denne periode forandrede handel, annoncering, informationssøgning og kommunikationsmønstre.

Budskab bemyndiget – 11. september 2001

Mobil- + platformæraen begynder

Digitalisering af medier + tidlig cloud-infrastruktur + konstant aktiv bredbåndsforbindelse. Apple lancerer iPod'en (det bærbare digitale økosystem begynder), Wikipedia lanceres (modellen for en platform for kollektiv viden), udbredelsen af bredbånd tager kraftigt til, Amazon begynder i det stille at opbygge det, der bliver til AWS. Efter 11. september accelererer overvågningsteknologien massivt, og infrastrukturen for dataanalyse vokser hurtigt. Begyndelsen på cloud computing, platformøkosystemer, digitalt indholds dominans, konstant opkoblet infrastruktur og grundlaget for sociale medier og smartphones lægges her.

Grundvold lagt – Habakkuks tavler – 2012, 2013

Det dybe læringsgennembrud

Den moderne kunstige intelligens' fødsel

Dette er det afgørende øjeblik, hvor neurale netværk ophørte med at være eksperimentelle og blev praktisk slagkraftige—den præcise bro mellem 2001-æraen med „platform/cloud“ og eksplosionen

af „generativ AI“ i 2023. September 2012: AlexNet (et dybt konvolutionelt neuralt netværk) vinder ImageNet-konkurrencen med en enorm margin—og knuser alle tidligere algoritmer. Denne ene begivenhed anerkendes universelt i AI-forskningen som det øjeblik, hvor moderne deep learning blev født. 2012: Geoffrey Hinton's team beviser, at dybe neurale netværk, trænet på GPU'er, kan lære hierarkiske karakteristika automatisk. 2013: Google opkøber Hinton's virksomhed (DNNresearch). Industrien begynder pludselig at investere milliarder i deep learning. NVIDIAs fremskridt inden for GPU'er (CUDA) bliver standardhardware for AI. Big data-værktøjer (Spark 1.0 udgivet i 2013) modnes sideløbende hermed og muliggør de massive datasæt, der er nødvendige for deep learning.

Åbningen af seglene – 2023

Generativ kunstig intelligens overskrider tærsklen

AI bliver tilgængelig, anvendelig og økonomisk omvæltende. Ikke blot »bedre neurale netværk«. Dette er øjeblikket, hvor AI skriver kode, genererer billeder, automatiserer vidensarbejde, skalerer ræsonnementsopgaver, og hvor AI for første gang ophører med at være specialiseret og bliver et almenanvendeligt kognitivt redskab.

2026 – Singularitet?

- 1989 som selve åbningen af endetidens segl (netværksforbundet konnektivitet begynder, grundlaget for den globale kundskabsstrøm; knyttet til Sovjetunionens sammenbrud som vejmærket for adventismens sidste nådetid).
- 1996 som formaliseringen af budskabet (det kommercielle internet opskalerer informationsøkonomien ved at digitalisere handel og informationssøgning).
- 2001 som bemyndigelsen af budskabet (platforme, skyen, konstant tilgængelig adgang udgør det digitale økosystem for kollektiv, mobil viden).
- 2012/2013 som lægningen af grundvolden for sand intelligens (gennembruddet inden for dyb læring gør maskinforståelse praktisk og skalerbar).
- 2023 som den forseglede kulmination, der nu åbnes (generativ AI træder ind i almen formålsbestemt kognition og gør skabelsen af viden og ræsonnement tilgængelig og omvæltende).

Udviklingen er elegant: hvert trin bygger kumulativt på det foregående og bevæger sig fra konnektivitet -> kommercialisering -> økosystem -> intelligens -> erkendelse.

2012/2013 er det kritiske hængsel; det øjeblik, hvor neurale netværk viste sig i stand til hierarkisk, automatisk læring (AlexNet/ImageNet-sejren, Hinton's arbejde bekræftet, GPU-skalering muliggjort), hvilket gjorde den generative eksplosion i 2023 uundgåelig. Uden det arkitektoniske skifte i 2012 ville transformer-modellerne (2017) og den massive skalering ikke have frembragt generalitet på ChatGPT-niveau.